

dets parter, og det gælder selvfølgelig de enkelte virksomheder, og det har vi også været glade for at man har nævnt i oplægget.

Så generelt vil jeg sige, at Venstre har en positiv holdning til den plan, vi har fået forelagt. Vi betragter det som en rammeplan, og det er jo også det, der står. De rammer skal så udfyldes, og der er lagt op til, at det igen skal ske i et tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Det er vi også tilfredse med.

For os at se foregår det vigtigste sikkerheds- og sundhedsmæssige arbejde i virksomhederne, og derfor er vi glade for, at vi er kommet ud over den uoverensstemmelse, der var her i Folketinget for 1½ år siden, da vi sidste gang diskuterede arbejdsmiljø, og hvor Socialdemokraterne ikke ville stemme for vores dagsordensforslag bl.a. med henvisning til, at parterne fik for meget indflydelse. Det er faktisk sådan, at det her nøje svarer til, hvad LO og DA er blevet enige om, og det er vi tilfredse med.

Hvis jeg skal sige nogle ting, som Venstre står for, ud over det, der er nævnt i planen, vil jeg for det første sige, at vi i Venstre gerne så, at Arbejdstilsynet gjorde mere ud af det forebyggende arbejde. Det er lidt ejendommeligt, at virksomheder i forbindelse med udvidelser skal have byggetilladelser og miljøgodkendelser, men at det ikke er muligt for en virksomhed at få en forhåndsgodkendelse eller en forhåndsvurdering af Arbejdstilsynet.

Vi mener, at Arbejdstilsynet bruger for lidt tid på det forebyggende arbejde og for meget tid på, når så fabriksbygningen står færdig, at komme rendende 14 dage efter og sige: Det her er helt urimeligt, denne virksomhed er bygget forkert og lever ikke op til regler og normer. Vi så gerne en mere markant offensiv indsats fra Arbejdstilsynet, for vi faktisk mener, at det vil hjælpe gevaldigt på arbejdsmiljøet, og at de mange ressourcer, der er i Arbejdstilsynet, ville blive udnyttet bedre.

Ministeren nævner i sin plan syv tværgående visioner. Og dér vil jeg så spørge ministeren, om den rækkefølge, de er nævnt i i handlingsplanen, er en prioriteret rækkefølge. For jeg vil i hvert fald sige, at vi i Venstre ikke prioriterer det, der kaldes psykisk arbejdsmiljø, og det, der hedder indeklima, særlig højt.

Vi mener, at det værste, når vi taler om arbejdsulykker, selvfølgelig er dødsulykker, men det gælder også andre former for lemlæstelser og også arbejde med kræftfremkaldende stoffer og den slags, hvorimod vi selvfølgelig er

tilfredse med, at der på det psykiske område er sket en opstramning, så man nu erkender, at man ikke politisk eller fra Arbejdstilsynet kan blande sig i det, der vedrører egentlige menneskelige relationer, men alene kan blande sig, når det er nogle objektive størrelser som gentaget arbejde eller andre ting, som kan medvirke til, at mennesker bliver psykisk påvirket af deres arbejde.

Men vi vil stadig væk opfordre til, at vi holder fast i at prioritere de hårde områder højest, for det er det, vi for alvor kan gøre noget ved herfra.

Vedrørende indeklima nævner man en række objektive ting. Det, vi har lidt problemer med – og det kan jeg da spørge ministeren om – er det, der står om udbændthed. Altså hvem er ikke udbændt af og til, og skal vi så have Arbejdstilsynet eller nogle andre rendende og tage sig af vores udbændthed? Jeg har lidt svært ved at se, at man kan gøre noget ved det, hverken fra Arbejdstilsynets side eller fra lovgiverside.

Nu kan jeg jo høre, hvordan ministeren vil definere det, for det, der er centralt for os, er, at man selvfølgelig skal forsøge at påvirke arbejdsgiverne til at have et fornuftigt indeklima og have et fornuftigt arbejdsmiljø, også på det psykiske område, men vi kan ikke kontrollere, at man i givet fald lever op til nogle normer, man opstiller om, at man skal være venlig ved sine medarbejdere. Det kan jo ikke lade sig gøre i praksis, og derfor mener vi ikke, man skal spille tiden på det i det apparat, der er på arbejdsmiljøområdet.

Et andet punkt, som vi savner fra Venstres side, er, at vi gerne så, at man var lidt mere konkret, når man taler om, at vi skal forenkle lovgivningen. Der bliver lagt op til, at regeringen eventuelt – står der – i andet halvår af 1996 vil fremlægge forslag til forenkling af arbejdsmiljøapparatet.

Vi så gerne forenklinger, og vi så også meget gerne, at de kom allerede i andet halvår af 1996, for vi mener faktisk, at det til dels er en forældet lov – det var det, jeg var inde på med Arbejdstilsynet.

Men vi så meget gerne et emne, som at Arbejdstilsynet skal ud af hjemmene, for det vil også være en forenkling, hvis man ikke længere følte, at man også skulle rende rundt og kontrollere i folks haver, om de nu rensede tagrender og alt det her, som vi talte om, da vi diskuterede sagen for 1½ år siden. Men en klar forenkling kunne vi godt tænke os på det område.